

Գևորգ ԷՄԻՆ

Հայրենածաղիկը

Ասում են, մի հայ աղջիկ, գաղթելիս,
Հայաստանից մի ծաղիկ է տարել.
Ջրել արցունքով՝ ամեն լացելիս
Եվ վերադարձի հույսով փայփանել.
Ամեն մի ծաղիկ, մայր հողում ծլած,
Ձգտում է դեպի երկինք ու արև.
Իսկ նա, ուր լինեք, գլուխը ծռած,
Նանել է դեպի երկիրն իր քարե.
Եվ ողել է իր գլուխը տրտում,
Միայն հայրենի հողում քարքարոտ...
...Այդ ծաղիկը կա ամենքի սրտում
Եվ կոչվում է նա... հայրենի կարոտ: